

Idéprotokoll Kristianstad

Närvarande: Cia Svensson, Emma Pettersson, Malin Svensson, Bodil Sangmo, Hannah Bengtzen, Burim, Elhami Sylva, Pernilla Gustavsson, Mariann Simonsson, Viktoria Johansson

Var: Kristianstad praktiska

När: 161122

Dialogseminariet inleds med att idéprotokollet läses upp. Pernilla utbrister: Kom vi fram till allt detta? Javisst gjorde vi det. Det finns bland de närvarande en erfarenhet av alla de av Skolinspektionen utpekade områdena (Samverkan, Betyg och bedömning och Arbete mot examensmål) och genom det upplästa protokollet blev det tydligt liksom det engagemang som finns i lärargruppen.

Prövning och bedömning i apl

Bodil läser sin text om prövning och vi förstod att man tidigare hade diskuterat denna fråga på skolan. A och O är samla ihop tidigare kunskaper. Malin funderar över om man alltid behöver ha skriftliga prov. Problemet med prov är att det andra i kursen blir oväsentligt. Bodil understryker att det fanns andra examinationsuppgifter också. Någon säger att Skolverket borde ha färdiga prövningar. Vem skulle göra dem? undrar Mariann. Risken med standardiserade prov är att man inte själv tänker igenom mål och går i samma hjulspår. Det finns betydligt fler underlag för bedömning i GG-ämnena på webben. Exempelvis pratade vi om Skolverkets bedömningsportal och man funderade över vem som har inloggning till den. Ett sätt att göra en prövning är att utgå från en bra lärobok men då behöver man också vara källkritisk, undersöka vem som har skrivit läroböckerna och vilken bakgrund de har. Våga lita på din professionalitet när du gör en selektion inför bedömning!

Kan det bli rättvist om olika elever har olika prov? Cia understryker att det inte spelar någon roll vilka examinationsformer man använder. Bedömningen blir ändå subjektiv. Samtidigt är sunt förnuft viktigt i bedömning. Det är väsentligt att bolla sina elevers lärande och resultat med någon annan. Varför samverkar vi inte mer? säger lärarna. Då passar protokollskribenten på att lyfta fram Henriks slutsats från det första utbildningstillfället. Samverkar vi inte så är det lätt att bedöma men om vi inte samverkar blir det inte likvärdigt.

Hannah skrev i sin text om hur olika apl-platserna är och hur bedömningen skiljer sig åt. Burim har också märkt att det är svårt att hitta helt relevanta platser på hantverksprogrammet inriktning skönhet och hälsa, vilket gör att läraren måste täcka upp och ge kompletterande kunskaper i skolan så att eleverna når de överenskomna målen. Det är svårt att hitta matchande uppgifter som skulle gjorts apl-platsen när de istället måste göras i skolan, säger någon. Viktigt är att i förväg kartlägga vilka mål den specifika apl-platsen kan ge. Mariann undrar om det finns tillräckligt med relevanta platser inom skönhet och hälsa i Kristianstad-området. Kanske, säger Hannah. Viktoria och Mariann poängterar att det är huvudmannen som ansvarar att det finns lämpliga platser som både kan ge nyckelkompetenser och specifika kunskaper i yrket. Det känns inte bra att placera elev i matvarubutik, säger Hannah. Kanske hade man delvis kunnat lösa bristen på apl-platser inom skönhet och hälsa genom att ha en hudvårdssalong på skolan, som Hannah föreslår. Emma understryker att apl skiljer sig åt

mycket även på hennes program och vi kommer fram till att det är olika utbud av platser på olika program. Exempelvis är det gott om platser på HA och VO och representanter för dessa program ser svårigheten i andra program när det inte finns relevanta platser.

Hannah har också skrivit om apl-handledare och vikten av att de går handledarutbildning. Cia lyfter fram att en central fråga är introduktion för apl-handledare och att man gör detta i tillräcklig utsträckning. Pernilla menar att högre krav borde ställas på apl-platser, att man borde kräva utbildning då det händer att handledaren gör annan bedömning än läraren och särskilt eftersom 50 procent av yrkesämnet läggs på apl och 50 procent i skolan. Vem bedömer bäst: en lärare eller någon från yrket? Vikten av att en fot i varje läger, yrket och lärarens, kan inte nog betonas. Man håller sig à jour med yrket exempelvis genom apl-besök. Dock ska man tänka på att handledaren inte ska bedöma utan ge ett omdöme med sitt yrkesspråk. Det finns en bedömningsmall över vad elever gör på apl, men den är inte alltid relevant. Cia håller på att revidera mallen. Ett sätt att göra bedömningen mer rättssäker är att göra täta besök på apl-platsen. Vad är täta besök? undrar Pernilla. Hanna svarar klokt att det är olika från elev till elev. En annan viktig faktor är samtalen yrkeslärare emellan. Malin säger att hon är glad över att vara GG-lärare då hon ser komplexiteten i t.ex. bedömning för yrkeslärarna.

Närvaro

Pernilla läser sin text om orientering. Flera av de andra deltagarna berömmar Pernilla för det genomtänkta upplägget, hur hon tänker på olika aspekter i bedömning och att hon använder något (Pokémon) som eleverna intresserar sig för som utgångspunkt. Vad dialogen framför allt kom att röra sig kring var dilemmat med att elever missar lektionstillfällen. Ska de göra samma uppgift och kan de överhuvudtaget göra det senare? Om moment återkommer behöver man kanske inte det. Viktoria lyfter fram dokumentationen av exempelvis frånvaro. Vi pratar åter om samverkan. Kanske har eleverna något liknande kunskapskrav/moment i något annat ämne. Spontant kom vi att tänka på naturbruk inriktning hund. Vi återkom till hur man tolkar kunskapskraven. Kan annan aktivitet mäta kravet som Pernilla lyfte fram från idrott och hälsa? Som vi såg var orienteringen bara ett medel att nå målet och själva orienteringen var inget mål i sig. Det handlar åter om att våga lita på sin professionalitet. Man vill känna att man har gett eleverna alla möjligheter.

Studieteknik och källkritik

Efter en god lunch läser i tur och ordning Cia, Emma och Malin sina texter och dialogen kom till stor del att beröra studieteknik och källkritik. Cia skrev om hur hon arbetade med kursen entreprenörskap i allmänhet och med en examinationsuppgift i kursen i synnerhet. Hon fick ägna mycket tid åt förarbete och menar att hon kanske hade för höga förväntningar på eleverna. Protokollskribenten tycker att det tyder på att läraren har en positiv människosyn, att man tror att eleverna klarar mycket och det är viktigt men precis som Elhami säger så är det väsentligt att inför eleverna prata om sina förväntningar i det här fallet i anslutning till begreppet entreprenörskap. Cia menar att hon kanske inte satte ord på förväntningarna till eleverna. Sedan var samtalet i kollegiet igång. Hur för man ett sådant samtal? Hur går t.ex. grupparbete till? Hur gör vi grupper? Pernilla poängterar att det kan skapa oro när elever gör egna grupper. Det är en process att läraren delar in eleverna och att det finns en progression i hur eleverna blir mer delaktiga i hur man delar in i grupper. Malin reflekterar att sådana här frågor som samarbete och gruppdynamik borde man arbeta med, med alla eleverna i ettan, kanske i samband med studieteknik i inledningen av läsåret. Viktigt är att detta inte blir en

engångsföreteelse utan att man, som Elhami understryker, under läsåret påminner eleverna om vad man pratat om.

En del av kursen entreprenörskap var att eleverna skrev loggbok varje lektion. Emma tycker att det var en bra idé att skriva loggbok inte bara som enskild företeelse utan i ett sammanhang. Under apl är det många som använder loggboksskrivande som en slags dokumentation och Viktoria lyfter fram modellen med loggbok under vfu där yrkeslärarstudenter av 2-3 logginlägg väljer ett som används som utgångspunkt till ett dialogseminarium vilket gör att man också utbyter erfarenheter med andra blivande lärare och fördjupar sin outtalade kunskap. Någon yrkeslärare låter sina studenter ta ett foto av något de gör under apl-perioden och sedan får de utifrån det berätta om något från apl-perioden för sina klasskamrater. Det är ett sätt att tydliggöra lärandet både för dem själva, för läraren och det kan användas som ett underlag för bedömning då man inte alltid kan göra så många apl-besök som man önskar.

Emma beskriver i sin text hur hon har arbetat med djur utifrån Djurens rätts häfte om djurs naturliga beteende och det får flera av deltagarna åter att fundera över studieteknik. Cia reflekterar över att det är viktigt att eleverna får kunskap om att googla. Malin tänker att det är viktigt att man utnyttjar biblioteket. Kanske behöver man inventera vilka böcker som finns om de olika yrkesämnena, ja kanske i alla ämnen och i förlängningen köpa in fler. Pernilla tipsar om studiebesök som ett sätt för elevernas kunskapsinhämtning. Här poängterar Emma att hon och eleverna gör studiebesök men att det finns begränsningar. Man kan t.ex. inte besöka grisstallar p.g.a. smittorisken. Mariann tycker att det är sorgligt med eleverna säger "Jag vet inte" när man frågar vad de är intresserade av att veta. Vad har hänt med eleverna när de inte vågar/ vill ställa en fråga? Elhami poängterar att eleverna behöver/kan träna sig på att ställa frågor när de ska göra egna undersökningar/texter så att förväntningar skapas och man ringar in förförståelse. Det blev också en dialog om källkritik, om det medvetna valet att arbeta med Djurens rätts material. LRF (Lantbrukarnas riksförbund) som skulle kunna stå som en motpol har inget liknande lätläst material.

Malin får beröm för hur hon läser sin examinationsuppgift om novellanalys. Det är behagligt att lyssna på henne, säger flera deltagare. Malin tänker att hon kanske ska läsa vissa delar högt av examinationsuppgiften för eleverna. Flera av de andra intygar att de också har arbetat med eleverna på det sättet. Uppgiften känns mastig och har olika perspektiv säger flera och det finns fördelar att dela upp uppgiften i delar. Mariann tipsar om att visa en helhet, att sedan gå in delarna och därefter visa helhet igen. Pernilla säger att man inte ska vara rädd för att backa, ta om genomgången istället för att sitta med varje elev. Eleverna vill förmodligen inte heller visa sin okunskap inför hela gruppen och det kan också vara så att de inte vågar lita på att de kan. Flera av lärarna lyfter fram att eleverna tycker att det är besvärligt att läsa. Kanske kan man införa en stunds läsning varje dag. Någon sa till Malin: Var inte alltför självkritisk som lärare utan lita på dig själv och den uppmaningen vill vi som ledde seminariet rikta till er alla.

Seminariet avslutades i en positiv anda. Flera lyfte fram dialogseminariemetoden och skulle gärna vilja fortsätta arbeta på det sättet regelbundet både på skolan och på klusterträffar och välkomnar Linnéuniversitetet att leda seminarierna.

Antecknat av Viktoria Johansson

